

CARTEA FĂRĂ TITLU

MARCEL LUPU

Ebook

Cartea fără titlu

Marcel Lupu

Tehno și coperta - Adrian Grauenfels

Editura Saga - 2023

*Dedicație daruită fără fără intenție, dar cu scop,
celui care este AG*

Lui AG

Pentru mine ești G.A.
Nu AG, ca dumneata,
În modul cel mai serios
Și de loc bășcălios
Primi-vei comportament
Potrivit după event,
Cu multă prietenie
Nu ca tine-n bășcălie,
Care scrii numai prostii
Sub formă de poezii,
Cu butoaie de măslina.
Eu nu-ți dau, nici pentru tine,
Decât o dată pe an
Poate, juma de borcan.
Țuică poate o să-ți dau
Că pe aia nu o beau!
Și, ca bun Israelian,
Nu beau whisky american,
Mulțumit sunt cu molan*
Ca... whiskyul scoțian!!

*molan – băutură de casă

Colectate de la mine

Don Juan

din Motzkin

Eu nu ”m-am dat” la femei. Nu ”am început” cu ele.
Nu ”le-am agăţat”! Am aşteptat să vină la mine. Mai
aştept şi acum!

Culmea obrăznicii

Să-ţi baţi joc de tine însuţi şi să te superi pe
obraznicul care şi-a bătut joc!

Discuţia cu rechinul

Eu-”De ce te-ai repezit la mine?”

Rechinul tace ca şi cum ar fi peşte!

Apus

Cine vede un apus de soare de pe terasa mea nu mai vrea să plece acasă.

Panseuri a la Gâgă

Pentru a gândi nu este nevoie de inteligență.

Ca să ajungi să fi bătrân trebuie să trăiești mulți ani.

Certitudinea este forma de presupunere unde nu este îndoială.

Potrivit situației

A plâns cu lacrimi de crocodil, dar a plâns.

A râs cu rânjet de hienă, dar a râs.

Sceptic

Nu te lăsa convins de vorbe. Ele sunt baloane umflate.

Nu te lăsa convins de fapte. Ele sunt rezultatul vorbelor!

Dacă aş fi fost

Dacă aş fi fost... Dacă aş fi fost poet aş fi scris cu litere mari pentru a fi uşor de citit, lizibil.

Nuditate

M-am trezit în maşină la volan fără ochelari, fără dispozitivele de auzit în urechi şi fără telefonul mobil. Nud, cum eram, m-am dus să cumpăr pâine!

Singurătate

Câtă singurătate este în cuplul format din două coji goale de fistik!

Cum se ajunge să fi PM

Prim ministru ajunge să fie cel care are o organizaţie ce poate să pună în mişcare numărul cel mai mare de taxiuri care aduc la vot cetăţeni şi îi readuc acasă. Dacă nu, cetăţenii, s-ar fi dus la mare!

Reciprocitate

El își iubește câinele dintr-un instinct natural, necondiționat, profund, aproape așa cum câinele își iubește stăpânul. Și de atunci el încearcă să ducă o viață de câine.

Cultura de pe vremuri

M-am întâlnit cu o fată, draguță, veselă. Am luat masa la un local intim și ne-am retras la mine. După un drink ea s-a așezat la televizor iar eu am pregătit patul, așa cum se cuvine...Trebuia să o impresionez cu ceva! Fiind pe marginea patului m-am adresa fetei cu un ton adecuat: "habeas corpus"! (în limba Latină, "aduceți corpul") Nu s-a întâmplat nimic căci ea învățase numai limba Rusă!

Strada fără gunoi

Viitoarea mea carte de poeme se va numii: ”Strada fără gunoi”! Ca orice stradă virtuală ea va fi foarte lungă, pavată, cu trotuare. Pe trotuarul din stânga, la numărul 319*, se va găsi un pom fără crăci, fără frunze, al cărui trunchi va fi înrădăcinat adânc în glia Patriei! În fața casei va staționa o caleașcă cu cinci roți, trasă de 5 căișori de mare.

Dece strada fără gunoi? Dece 5 roți? Dece 5 căișori? Ați mai întâlnit titlul acesta undeva?

Scriitorii consacrați își pot permite să scrie fără sens, fără conținut și eu nu? Fantezie? Fără fantezie nu e poezie!

**319 – Martie 19 zi în care eu am explodat în Univers!*

Inteligența mecanică

Am pus rufe în uscător, am potrivit temperatura și timpul, și m-am dus în treaba mea. După o vreme m-am dus să văd care este situația și cât timp mai este. Tâmpita de mașină stătea așa cum am lăsat-o.

Ne existând ”intelență mecanică” ea nu știe ce trebuie să facă dacă nu apeși pe butonul ”start”!

Ea, mașina, e tâmpită, dar eu... eu am inteligență mecanică. Apăs! Start!

Specializare

M-am căsătorit din proprie inițiativă și nesilit de nimeni. Cunoscându-mă bine, am ales o doctoriță specializată în pediatrie. După doi ani de la căsătorie ea s-a respecializat în psihiatrie. Nevoia te învață!

Post mortem

Când o să mă îngroape și sufletul meu o să ajungă în ceruri, Sfântul Petru o să mă întrebe ce hram am purtat. Eu o să mă uit în ochii lui și o să-i spun plin de confidență: "Am lucrat ca inginer și am murit poet!" Cine nu mă crede, și vrea să fie martor la convorbire, să vină cu mine!

Apropos de William Shakespeare

Nici până în ziua de azi nu s-au elucidat o serie de întrebări în legătură cu existența operelor lui. Eu sunt de părerea celor care pun semn de întrebare dacă el a scris piesele care i se pun în sarcină. Asta adaugă puțină dramă! Shakespeare sau poate Marlowe. Cum amândoi sunt morți, am fost rugat să scriu tragedii. Scriu biografia mea.

N.B.

El, Will, când a auzit ce fac, s-a făcut pământiu la față.

La canal

În anul 1950 am terminat 3 ani de gimnaziu și fiind schimbări în învăță-mânt, după modelul Sovietic, s-au înființat pe lângă liceele reale, școli tehnice cu profil.

Canalul Dunăre - Marea Neagră luase ființă de un an! Fiind constănțean am ales Școala Medie Tehnică de Lucrări Hidraulice de pe lângă Direcția Generală a Lucrărilor Canalului Dunăre - Marea Neagră, unde, între alte cursuri, am avut doi profesori "de specialitate":

- La Construcții de canale
- La Construcții de vase (vapoare)

La primul, profesorul era ing. Oprișan Ionescu - un tip destul de gri, șters, nevinovat. Cursul a fost gri, șters, ca profesorul.

La al doilea, profesorul a fost ing. Nicolae Vasilescu-Colorado! Un bărbat frumos, atlet, volubil, păr cărunt, elegant, jachetă și cravată. Nu țin minte cum se construiesc vapoare, dar țin minte toate amănuntele biografiei acestui remarcabil om. Studiase ingineria la Denver, Colorado.

El ne povestea despre învățământul stil american (eram în epoca comunis-tă), cum a traversat oceanul cu vaporul, ce mașină decapotabilă a adus de acolo, cum se îmbrăca cu salopetă când conducea mașina,

care fiind decapotabilă îl umplea de praf pe șoselele de atunci, cum se schimba de haine când ajungea la marginea vreunui oraș, ce a văzut pe drum... La prima lecție ne-a spus răsând să ținem minte că: "Un vapor are: prova, pupa, cală, punte și... căpitan!" "Dacă trenul are nevoie de șine cale ferată, vapoarele au nevoie de apă!" Adevărul este că lecțiile primite, între diversele povestiri, erau concise, practice, adevărate lecții tehnice, la nivel de facultate!

Când a fost intentat procesul la Poarta Albă am fost obligați să ascultăm o parte din ședințele care erau publice. Noi care făceam practica pe șantierele canalului cunoșteam alt adevăr decât cel prezentat la jurnalele de actualități și apoi la procesul înscenat pentru a acoperi proasta organizare sub egida marei surori de la Răsărit, Uniunea Sovietică.

Stupoare! Ing. Nicolae Vasilescu-Colorado, a fost condamnat la Moarte! Când a fost împușcat am plâns! Aveam 17 ani!

Colocviu la Electrotehnica

Când ești tânăr, student, hohmolog, idiot, faci glume unde nu trebuie, când nu trebuie, în fața unor oameni al căror simț al humorului nu-l cunoști și pe care ar fi trebuit, la momentul respectiv, să-i respecti!

Electrotehnica, colocviu, adică control al cunoștințelor dobândite de student care constă în discuții între asistent universitar și student.

Întrebarea la care trebuia să răspund era grea și nu eram destul de pregătit să răspund așa că am vrut să scap cu o glumă. Asistentul, nu mă cunoștea destul de bine și nu era pregătit ca eu să glumesc! Fuck! Lipsă de noroc!

Eu: ”Nu știu să răspund la întrebarea specifică dar pot explica cum se produce curentul continuu”

Asistentul:” Poftim. Explică.”

Eu: ”Se ia 1 metru de cablu electric, se deschid două ferestre în izolația din plastic la 60 de centimetri una de alta, și astfel, între două ferestre se creiază un curent care este continuu atâta vreme cât ferestrele sunt deschise.

Nu țin minte reacția asistentului dar, după ce m-am scuzat și am cerut iertare, când m-am prezentat la reexaminare a trebuit să răspund corect, altfel ași fi rămas repetent. Și pentru ce dracului au inventat curentul continuu? Ca de la baterie să se ducă la

alternator? Idioți! Morala: Nici până în ziua de azi nu am înțeles pentru ce sunt făcuți asistenți universitari din oameni lipsiți de humor!!

Limuzina

Era pe vremea când adunam ban cu ban pentru a putea pleca într-o vacanță în Europa. Mă întorsesem teafăr din Războiul de Șase Zile și aveam cu cine lăsa copiii. Soacra și socrul meu locuiau în același bloc de locuințe. Ei la parter, noi la etajul 3.

O croazieră cu vaporul până la Genova și de acolo cu o mașină închiriată un tur al Elveției. Întoarcerea în țară de la Roma cu avionul. Lumea era la picioarele noastre.

Nimic nu poate defini mai bine provincialismul decât comportarea noastră în una din zilele acestei vacanțe. Nu locuiam la hoteluri ci în "zimere", camere de vacanță, închiriate la margine de orășele sau în satele din Elveția și Nordul Italiei. Dimineața, la micul dejun, chifle proaspete, cu unt galben "ca untul" și chiseaua cu dulceață de casă, la cele câteva cești de cafea proaspăt râșnită cu o lingură de frișcă pe deasupra, ca Mont Blancul sau altă creastă de munte care se vedea pe geam! Mașina închiriată, la ieșirea din portul Genova de la o societate cu numele exotic Maggiore, era un Fiat 800.

Noi doi și valizele.

Ajunsesem într-un sat uitat de Dumnezeu și la zimerul angajat am întrebat la micul dejun, pe bătrâna proprietăreasă, unde se poate lua prânzul. Amabilă mi-a explicat că la ieșirea din sat, pe colină, s-a deschis nu de mult un hotel care are la parter un restaurant. "Încercați acolo" ne-a zis. La prânz am ajuns cu Fiatul 800 la parkingul unei clădiri nu prea înalte. În parking mai erau trei mașini între care și

un Lincoln International, negru, lucios. N-am dat nici o importanță acestui detaliu. La intrarea în hotel era un Mareșal în uniformă cu șireturi. El ne-a deschis ușa restaurantului. În restaurantul imens era încă o masă cu 7-8 comeseni, care vorbeau tare în limba germană. Probabil stăpânii mașinilor de afară.

Un tânăr zâmbitor ne-a întâmpinat și ne-a așezat la o masă lângă fereastra care dădea înspre o pajiște verde pătată de ronduri de flori. Deabea atunci am băgat de seamă că tânărul era în uniformă de general cu mănuși sclipitori de albe. Un cancan de apă cu cuburi de gheață a aterizat pe masă ca din senin și din colțul ochiului am văzut o măsuță pe rotile care se apropia de masa noastră. M-am uitat la Melitta și am izbucnit într-un hohot de râs. Pe masă era un volum gros în scoarțe de piele, cartea de bucate, menu! Lincolnul Intercontinental mi-a revenit în minte și i-am șoptit lui Melitta: ”Am căzut în capcană! Aici ne lăsăm pantalonii amanet! Dar ști ceva? Dacă m-am întors din război sănătos, hai să sărbătorim evenimentul!”

Complet relaxat și fără să mă uit în menu, am comandat la început o plată de ”charcuterie”, apoi schnitzel cu salată pentru Melitta și spaghetti bolognese pentru mine. Măsuța cu rotile a adus plata cu charcuterie acoperită cu o hemisferă de argint, apoi un platou cu schnitzelul Melittei și un ceaun din fontă cu spaghetti însoțit de o chisea de argint cu parmezan. Făcea impresia că și chelnerul era pe rotile!

O doamnă extrem de elegantă, într-un deus piece care scotea în relief tot ce trebuia, a trimis cafele cu pătrățele de ciocolată și o țigară de foi cu o brichetă! Am chemat chelnerul și i-am cerut nota de plată. Nota a apărut pe măsuța cu rotile pe un platou oval acoperit cu capac argintat. Eu am luat nota de plată care era îndoită pentru a nu vedea suma! Am început să o filez ca la poker. Când am ajuns la sumă, care era sub orice proporții la ce trebuia să fie, am chemat chelnerul și am cerut explicații. Nu se putea ca un asemenea festin, un adevărat ospăț, să coste numai echivalentul a \$34.50! Explicația primită merită de a fi povestită! Hotelul, fiind nou, a cerut să fie categorisit la 5 stele! Conducerea hotelului a hotărât ca până la primirea categoriei, să dea un serviciu cu tot ce poate da un hotel de lux, la preț de cost, nu știind cine vor fi judecătorii, când o să vină, ce notă vor putea căpăta! Noi, fiind în Fiat 800 vechi, am fost bănuți ca judecători în travesti!

Mea culpa

Fapt trist și totuși... dureros! Iată desfășurarea povestii...

S-a dovedit că din punct de vedere al literaturii moderne rămăsesem în epoca ventuzelor și a aplicațiilor de muștar care ardeau pielea, a termometrului sub braț și a lemnelor sparte cu toporul.

Închistat încă în capsula sadoveniană și călinesciană a anilor 50 din secolul trecut, întrebuițez limba română veche, pentru că nu am trăit într-o lume literară, nu am citit cărțile noi de poezie, nu am participat la adunări și cenacluri literare. Pe vremea aceea Tudor Arghezi mi sa părut că scrie într-o limbă grea, amuzicală, cu expresii tari. Topârceanu era zeul meu. Nu am cum dovedi căci tot ce am scris s-a pierdut în 1961 undeva la Brăila. Ajungeam uneori să apuc să cumpăr Contemporanul, cu Miron Constantinescu și rare ori Gazeta Literară, pentru că plecam la șantier la 5.30 dimineața și mă întorceam seara, iar la șantierele de pe Ialomița sau Berești Bacău nici nu le găseam.

Nu puteam să mă abonez căci depusesem acte de emigrare în Israel și nu știam când pot primi aprobarea (așteptarea a luat numai 13 ani!)

Apoi am emigrat, am avut de învățat o limbă nouă, într-o țară nouă, cu alți oameni, altă cultură, alt climat, alte concepții, altă lume!

E adevărat că fiind în Israel, trăind în Krayot, și lucrând în industria chimică grea, nu am avut timp și material educativ în subiect. Dar am scris. Pe limba mea, cu uneltele mele, păstrând tenta limbii acelor vremuri.

E vina mea! Cine m-a pus să schimb țara, limba, obiceiurile?

Evreul rătăcitor? Nu! A vrut să fiu în țara mea!
Nu rătăcitor. Mea culpa!

Gânduri imateriale, materializate prin scris...

Mintea mea lucrează ca un laborator vechi cu retorte, eprubete, spirale din sticlă, spirtieră și mojar. Ideile fierb, se distilează, le răcesc și le aranjez pe stativele din bibliotecă.

Descartes a spus: "Cogitus ergo sum"
"Gândesc înseamnă că trăiesc!" Dar dacă nu-mi place să gândesc și fac ce-mi vine pe moment, sunt mort?

Am titlul cărții, dar nu am conținutul.

Sunt unii care scriu pentru că au nevoie de avea ce mânca. Ziariști, publiciști, corespondenți... Eu scriu pentru că am nevoie! Vive la petite difference.

De câte ori caut vreun lucru prin casă sunt sigur că îl voi găsi acolo unde l-am pus. Inșă, de cele mai multe ori nu îmi aduc aminte unde l-am pus!

Ne mai dând importanță la lucruri - le uiți!

Memoria fiind legată intrinsec de omitere începe să lase de dorit mai ales când uiți. Deci nu uita să scri ce nu vrei să uiți!

Pentru a gândi nu este nevoie de inteligență.

Apa este lichidă. În loc de "a bea" se poate spune "a lichida"?

Schweitzerul are multe găuri mari. Nu în ele stă gustul.

Ce mi-a plăcut din schweitzer e brânza și cugetările lui Albert (Schweitzer).

O replică spontană ale unui standupist a fost minuțios studiată zeci de ori în fața oglinzii și în culise.

M-am prins scriind la 4 dimineața, pe un rețetar cu antet de psihiatru rămas de la soție, îmbrăcat într-un halat de baie peste pijama. Semne de insomnie?

Mica publicitate:

Dau picioare de vers și inimă de poet contra cap sănătos.

Am nevoie de rime și ritm între orele 2.00 și 4.00 noaptea. Idei am! Donatorul va fi răsplătit cu o epigramă.

Din cauză de faliment intelectual scot la vânzare rime de tot soiul.

Vând rime albe de calitate.

Dau 3 perechi de rime împerechiate contra idee de poezie satirică.

Caut ritm iambic. În ebraică nu există. La poezii de azi e greu de găsit.

De vânzare cu kilogramul ritm și rime uzate. De găsit la tarabele din Piața Viața Modernă.

Dau două trohee, alerte și dansante, pentru un iamb.

Prețuri reduse pentru epigrame cu subiect politic.

Caut subiect de epigramă politică adevărată. Politicienii de azi sunt caricaturi și caricaturile sunt greu de rimat.

Poet tânăr dorește să ajungă scriitor bătrân. Ce meserie practică îl poate salariza până atunci? Sfaturile pot fi trimise și prin whatsapp.

Monolog dialogat

Situația este catastrofală! Nimeni nu iese din casă. Este interzis. Corona. Asta atinge artele. Sculptorii nu pot cumpăra marmora, pictorii nu pot cumpăra vopsele, poeții nu pot cumpăra rime... Da ce rimele se cumpără? Azi cumperi "Dicționar de rime,, și gata. Există și dicționar de rime "albe,,? Nu este nevoie căci poeziile de azi sunt o grămadă de cuvinte fără ritm, fără noimă, în care uneori poți găsi o idee care să le lege. Nimic nu este obligatoriu. Deci pot să scriu și eu? Roagă-te la Dumnezeu să-ți dea idei și un sponsor.

12 decembrie 2020

Anecdote cu Americani

Haina face pe om

În toate ocaziile legate de afaceri în Europa și în America, exista în anii 70 din secolul trecut, un cod al îmbrăcăminții. Haină și cămașă cu cravată, sau costum de haină, dacă se petrecea seara. Societatea unde lucram, era legată de societăți europene și americane pentru proiectele din industria chimică. Într-o zi, directorul și stăpânul meu împreună cu mine, a trebuit să ne întâlnim, la hotelul Hilton din Tel Aviv, cu directorul de proiect american, Mr Puryear, venit în Israel pentru prima oară. Directorul meu dormise noaptea la Hilton iar eu am venit de la Haifa în mod special. Puryear venea direct de la aeroport. Și iată, Mr. Puryear, un american înalt, reprezentativ la propriu și la figurat, ne vede în lobby, se apropie de noi și strângându-mi mâna spune: "I am glad to meet you Mr. Hofman!" Eu aveam haină și cravată! Hofman era în cămașă și pantaloni!

Dezertorul

Lucram la un proiect cu firma americană Stearns Roger. Eram la Sdom în barăcile biroului de pe șantier și discutam cu șeful de proiect și șeful departamentului de achiziții, amândoi americani, când am primit înștițare ca să mă prezint la armată căci s-a declanșat război cu Țările Arabe. În drum spre mașină m-a ajuns din urmă șeful cu achizițiile și m-a întrebat dacă pot să-i dau tremp până la Tel Aviv. Era foarte aferat și tot drumul m-a chestionat cum ne comportăm atât de liniștiți într-o astfel de țară. L-am lăsat la hotel în Tel Aviv și am continuat spre Nord la Kiryat Yam.

Când m-am întors din război mi s-a povestit că în aceeași după amiază a zburat cu primul zbor spre Europa și de acolo în America. Când a ajuns la Denver, Colorado, a fost dat afară din serviciu pentru comportare necorespunzătoare ca american, reprezentant oficial al firmei Stearns Roger. Americani!

Parodie după Coșbuc

Avea și dânsul trei feciori/ Și au plecat toți trei...

Au fost odată trei evrei
Și au ieșit cu toți la piață.
Ce griji pe dânsii, ce nevoi
Să poți ca să rămâi în viață
Când indexu a-nebunit
Și prețurile au sărit

La noi.

Să poți să cumperi pe nimic
De la acei ce-s proști și dau,
Să-l vinzi pe urmă cu câștig
E un talent ce nu îl au
Decât "ai noștrii" (prin decret)
Și-l țin cu totul în secret

Față de "goi"!

Când seara s-au întors din drum
Cu gologani ascunși sub scrot,
Făcuseră din marfă "scrum"
Adică se vânduse tot,
Și-acum trebui să te păzești
Ca bănuieli să nu trezești

La mafioți.

Trebui să pară amărâți
Ce n-au asupra lor un șfanț,
Sărmani, umili și doborâți
Hoții să nu-i arunce-n șanț
După ce tot le-au jefuit,
I-au înjurat, i-au jupulit.

Ce hoți!

Cu bine acasă au ajuns
Banii au scos, i-au numărat,
Binețe la neveste-au spus.
La Beit Hakneset au plecat,
La Cel de Sus au mulțumit
Și păhărelul l-au golit,

Rachiu.

Că șnapsul care acolo îl bei
Are alt gust, parcă e sfânt,
Când împrejur sunt doar evrei
Și Domnului ridici un cânt
De slavă, și mai iei un gât
Din șnaps, unul, numai atât,

Cum vă descriu.

Acasă au plecat toți trei,
Cam clătinați, pe lângă gard,
Lătrați de câte un Grivei,
Citând din versul vreunui bard,
Făcând cu glas tare urări,
”Să nu mai știm de supărări...”

Pe trei cărări.

6 august 2022

Definiția mea

*În întunericul infinitului
Se ascund și fricile mele.*

Ideile mele sunt stele căzătoare
Ce luminează o clipită,
Pe fondul negru albastrui,
Și mor cum au apărut.
Caut să le prind, să le înregistrez,
Dar până găsesc pe ce să scriu,
Pe ce să scriu,
La uit!
Dacă aveam mai mult curaj,
Îndrăzneală, obraznicie,
Poate eram altul,
Dar ăsta sunt eu!
Eu sunt născut
În zodia Peștilor.
Alunecători,
Săgetători.
Noi ne simțim bine
Sub suprafața apei
În adâncuri,
Departate de ochi iscoditori...
Avem între noi balene,
Avem între noi rechini!
Dar eu sunt aterina
Din bancul cu mii de pești...

Crede și nu cerceta

Cer iertare prietenilor creștini dar din tot ce am citit am ieșit tâmpit! M-am uitat la o icoană.

O ramă grea, din argint, cu basoreliefuri. Și fondul icoanei era o placă de argint puțin aurită.

Portretul unei femei tinere cu o aureolă, care ține în brațe un nou născut, dolofan, cu aureolă. Pruncul, nou născut, arată ca și cum ar avea 2-3 ani! În alte icoane arată ca la 10- 14 ani! Încă în brațele mamei! Fantezia iconarului? Poate nu a văzut cum arată un copil la naștere, iconarul fiind călugăr, homosexual? Și staul care nu e loc higienic de a naște un copil?

Tânăra femeie este evreică! Deci și pruncul! Ea va fi evreică până la moarte (tânără, circa 33 de ani). Deci și pruncul este evreu! Va rămîne evreu până la crucificare! (cam la aceeași vârstă).

Toți trec prin fața icoanei, a femeii, și își fac cruce. Dece în fața ei? Ce legătură are ea cu creștinismul? Ea nu putea să fie creștină! Doar nu puteai fi creștin înainte de Christos! Și Magii erau păgâni! Sau luat după o stea călătoare? Nu existau sateliți.

Ce era creștinismul? Numele de "creștin"* a apărut după "Christos"! Înainte existau credincioși și atei. Isus propovăduia reforme în religia credincioșilor evreilor.

** creștin - cuvânt apărut în secolul 16 - "Dictionary of Word Origins"*

Wikipedia: Creștinism - Religie Abrahamică!
Credința într-un Dumnezeu unic.

El, Isus, s-a luptat împotriva corupției preoților din Templu! Legende! Legende! Legende!

Concluzia:

Din cei patru Evangheliști au rămas trei: Luca și Matei!

Crede și nu cerceta! Cu toate că mai sunt multe întrebări de pus. Asta este sigur!

Patriotul antisemit

Anul Universitar 1953 - Aula A1, din spatele Facultății de Drept, era plină de proaspeții studenți ai anului I la Facultatea de Instalații și Utilaje de Construcții. Studenții erau deja repartizați pe grupe, organizația de Partid și Uniunea Tineretului Muncitoresc aleseseră secretarii așa că totul era aranjat. Se putea începe cursurile.

Așteptând să înceapă cursul, scriam o scrisoare prietenei care rămăsese în Constanța, când tovarășul Ioan Artur, secretarul UTM-lui din an, a trecut și mi-a lovit cotul, ceea ce a produs o linie peste scrisoare. Instinctiv am spus "fi atent bă, că-ți dau una...". El s-a oprit, s-a întors către mine și din toată înălțimea lui (avea 1,80 m) mi-a spus tare: "tu, mie, mă, ÎN ȚARA MEA? El nu era numai patriot, era și antisemit.

Riposta mea, cu voce tare, l-a țintuit pe loc și a provocat o liniște de mor-mânt în aula: "ÎN ȚARA TA, în 1941, când m-ați băgat în lagăr, tatăl tău purta cămașă brună, ca Gărzile de Fier, sau cămașă verde, ca Legionar?"

Până la sfârșitul anului academic mi-a fost prieten și fuma țigările...mele!

După terminarea facultății, am auzit că ar fi fost numit Secretar de Partid undeva în Transilvania. Ingineria fusese învățată pentru că era trimis de... A murit tânăr din cauza unui cancer la creier. Fie-i țărâna ușoară!

N.B. Artur – nume neoaș românesc!

Legionarul din Troia

Am visat că visez.

În visul visat eram legionar roman. Centurionul m-a trimis la un armurier să-mi dea uniformă. Aici au început problemele căci coifarul mi-a luat măsură specială pentru dispozitivele de pus ochelarii și scosul protezelor din gură, pentru spălare. Asta putea lua și o lună de zile de lucru. Tabla pentru armură era deja semi-prefabricată, ușor rotunjită, dar nu era încă nituită. Ici colo mai avea încă pete de rugină. Articulațiile la coate scârțâiau.

Mai târziu am simțit că mă rod și am văzut că mi-au lăsat semne de frecătură. Am trecut la croitoreasă care mi-a luat măsură pentru fusta cu pliuri, făcută și ea cu aplicații metalice pentru protejarea masculinității legionarului.

În mers, zgomotul fierăriei era atât de mare, mai ales când centuria era în marș, încât nu se auzeau clar ordinele centurionului.

Sabia și scutul erau grele.

Vântul bătea printre zale și m-a tras curentul și am răcit. Când am strănutat m-am trezit din visul visat dar mai visam încă în visul primar. Visam că mă dor mâinile dela greutatea armelor. Am ieșit la raport și am cerut să fiu tri-mis la Spitalul de pe Via Apia. M-au transferat la Troia. Fără probleme. Vis!

Acum 5522 de ani în Troia nu erau nici cafenele nici cofetării.

Nu se găsea cataif cu frișcă nici halva.

Nici Troia nu exista.
Eram singur pe o plajă și se auzea zgomotul apei.
M-am trezit brusc din vis.
Afară ploua cu găleata.

Europa de ieri

În plimbările făcute în Europa acum câțiva zeci de ani, am trecut prin așezări care au rămas neschimbate din Epoca Medievală.

Străduțe pietruite cu dale de piatră de râu, late cât să permită trecerea unei căruțe mari, trasă de doi cai teutoni, sau ulicioare pentru un călăreț și un pedestru.

Picături de apă din rufele întinse la uscat între două case, udau caldarâmul, făcându-l, pe ici pe colo, alunecos.

În curțile interioare, nu departe de fântâna sau puțul de apă, peste o groapă nu prea adâncă, câteva grinzi de lemn suportau o podea din blăni pe care stătea într-o rână o construcție de scânduri, cu sau fără ușă. Era closetul. Din când în când se arunca piatră de var nestins care era și desinfectant și împotriva mirosului din groapă. Dacă aveai noroc nu erai ciupit de găștile care se învârteau în cârduri prin ogradă. Ca la Beidaud în Dobrogea!

Așa era în Europa rurală sau la periferiile orașelelor de provincie.

N.B. Invitat fiind la masă de către un inginer francez care locuia cu soția lui, profesoară, într-un sat din sudul Franței, am ajuns la o casă din piatră necioplită, cu scară exterioară din bolovani de pietre fără balustradă. Epoca de piatră! În spatele ușii masive, ca o poartă de castel, m-a așteptat un...

apartament ultra elegant, mobilat cu mult gust, utilat modern, un vin excepțional și un armagnac ultra!
Vive le Colonzelle en Drome - Provence.

Vive la France.

Piesa de teatru

Hotărârea a fost luată. Cum a spus împăratul ăla, Caesar, "alea jacta est!"

Eu voi scrie o piesă de teatru. Ea va avea 4 acte.
Pe scurt:

Actul 1 - în care protagoniștii, de meserie actori profesioniști, fac reverințe și se prezintă nominal publicului.

Actul 2 - în care se aude un dialog din care nu se înțelege nimic, vocile fiind amestecate iar textul fiind strigat strident.

Actul 3 - ne fiind încă scris, spectatorii sunt invitați la bufet.

Actul 4 - final dramatic și neașteptat, controlorii trecând printre rânduri și colectând biletele de intrare și programele pentru a păstra curățenia sălii.

Genial! Eugen Ionesco nu s-a gândit la așa ceva.

Tot ce a fost în stare era să găsească o femeie cheală!

Și eu o sală goală!

Nimic

A sunat telefonul.

- Hi!

- Hi! Ce faci? Era fiica mea.

- Mă odihnesc.

- Da ce ai făcut până acum?

- Nimic. De azi de dimineața nu am făcut nimic

- Și atunci?...

- Nimic nu e mai obositor decât să nu faci nimic.

Simți oboseala în toate membrele corpului dar mai ales în creier!

Din carnetul unui om de știință. (care se iubește!)

De ce crimele sunt denumite "crime" la oameni, iar la animale sunt permise toate atrocitățile și se numesc "lupta pentru existență"?

Ultima decadă a vieții vreau să o dedic studiului problemelor ardente care mă preocupă în ultimul timp și caut material documentar pentru studiile pe care vreau să le încep.

Băgând de seamă indiferența oamenilor de știință la problemele arzătoare ale omenirii am hotărât să atac subiectele pendente.

Nu știi dacă ați băgat de seamă dar în ultima vreme dacă nu te declari homosexual sau lesbiană, presa nu se ocupă de tine. Televiziunea, siturile publice și particulare, internetul, arată numai cupluri de același gen, sex, care se sărută, au contacte corporale, sau și mult mai intime, numai cu aceste subiecte.

Aproape nu există celebritate care nu s-a grăbit să "iasă din dulap" și să declare că au avut și au contacte cu toate sexele, în toate pozițiile, și cu toți "exi", prezenții sau viitorii bipezi!

Primul este un studiu care poate schimba fața zoologiei ca știință:

Oare pisicile pot fi lesbiene și câinii canosexuali? (homosexuali pot fi numai mergătorii în două picioare).

Ori cine care poate dona informații asupra subiectului va fi binecuvântat!

Mulțumesc anticipat celor care sunt gata să mă ajute în această grea expediție științifică.

N.B.

Caut, deasemenea, un sfătuitoare care să-mi spună să mă las de prostii!

Revelație

Cer scuze tuturor cunoștințelor, a prietenilor, a scriitorilor moderni.

Citind o recenzie a unei cărți editate recent în Editura Saga, (mi se întâmplă și mie să citesc ce scriu alții) ” Dana Oprea - povestiri fantastic de reale și..” am avut revelația că a scrie în dodii nu este o tâmpenie a autorului ci un trend în literatura modernă. Frazе, propozițiuni, cuvinte simbolice, cu cât sunt mai aiurea cu atât sunt mai apreciate. ”Licența poetică” nu mai este necesară! Trăiască fantezia...

În mijlocul secolului trecut, l-am descoperit și am încercat să-l citesc pe Faulkner și nu am reușit. Vorbeam, scriam și citeam limba lui Călinescu și Zaharia Stancu, pentru a da câteva exemple de limba anilor de după WW-II. Nu cunoșteam farmecul absurdului, al manipulării cuvintelor, al umflării frazelor fără nici un alt scop decât de a fi la modă, de a te afla în treabă.

Ba chiar am bănuț că se speculează plata autorului după numărul de cuvinte al lucrării!

Sancta simplicitas!

N. B. *Care sunt cuvintele imnului românesc?*
(Anton Pan) *Parafrarez:*

”deșteaptă-te...(Marcele) din somnul cel de...”

Nimic nou sub soare

Pe strada de după colțul străzii mele era un bloc de case foarte vechi. Construit pe la începutul anilor 1900, avea numai două etaje. Proprietar devenise un doctor care cumpărase ansamblul dela un armean. La parter trei prăvălii cu dependențele în curtea din spate, care se termina cu un gard din cărămidă roșie, parțial tencuită, ce dădea spre maidan. La etaj, două apartamente de trei camere. Salon, două dormitoare, dintr-un coridor scurt care ducea spre bucătărie și camera de baie cu cadă și closet din fontă smălțuită. Ultra modern pentru acele zile.

Într-una din prăvăliile de la parter fusese o tutungerie, în alta, pentru o vreme, fusese un frizer, iar în alta cabinetul doctorului care locuise la etaj în partea dreaptă. Doctorul trecuse în lumea celor buni și apartamentul și cabinetul rămăseseră moștenire unicului băiat, inginer electrician, ce fugise în America din cauza regimului comunist care se simțea în aer.

Tutungereasa, fusese văduvă, fără copii. Prăvălia frizerului rămăsese goală. Vopseaua maro se scorojea pe lemnul ușilor nedeschise. Pe peretele din fostul cabinet rămăsese scris cu litere gotice aurite:

”Nihil nuove sul sole!” Ce legătură avea zicala cu medicina? Probabil toți bolnavii veneau, toată vremea, cu aceleași boli și asta plictisea pe doctor?

Odată, soția mea care a fost medic, mi-a spus: ”Tu știi de ce se spune că sunt doctor bun? Pentru că ajung la mine pacienți după ce au fost inițial și la alți doctori. Ei au dat deja diagnosticuri și tratamente care s-au dovedit ineficace, deci mie mi-au rămas mai puține diagnosticuri de încercat!” Modestă!

Băiatul doctorului, inginerul, a dat procură unui contractor să demoleze casa și să construiască pe locul eliberat un complex de apartamente și prăvălii potrivite cartierului.

Cartierului nu i se potrivea nimic. Era unul din locurile acelea unde nu se vine, ci de unde se pleacă!

Nimic nou sub soare!

Amintiri din tinerețe (studentie)

Anul 1957/58

Sub regia lui Niki Frunzetti, la casa de Cultură a Studenților (Grigore Preoteasa) de pe calea Plevnei, s-a montat un spectacol de estradă studentesc în care au apărut pentru prima dată studenți îmbrăcați în fracuri albe, s-a dansat (steps), s-a cântat muzică străină (Sixteen tons, Que serra serra, Luna Rosa) și au fost date câteva zeci de spectacole (unul la Grădina Boema și unul la Mamaia). Atunci a apărut și actorul Ciupi Rădulescu pentru prima oară în București venind de la Bacău.

Prezentatorul programului, un student "negativ", eram eu! Apaream din sală, împletcindu-mă de beat ce eram și mă cățaram, pe scena fără mult succes adresându-mă publicului: "Dragi spectatori, dragi spectatoare, iubiți bărbați, iubiți femei, iubiți copii, iubiți ce vreți...."

Între altele am avut și o scenetă, scrisă de mine, "Visul studentului", unde la un moment dat profesorul pune o întrebare studenților. Primul răspunde că nu știe răspunsul, iar al doilea lasă capul jos fără a răspunde nimic, la care eu mă reped și spun: "după amplul răspuns al colegilor mei nu am nimic de complectat!" În scena următoare visam că sunt sultan și în fața mea dansau, trei fete, dansul burții, în timp ce capul profesorului era tăiat. Sceneta

a avut succes și a fost prezentată și la televiziunea proaspăt apărută în România cu un an înainte.

"Spectacol decadent!" a spus tovarășul Iliescu proaspăt reîntors dela Moscova care devenise Secretarul general al Tineretului Muncitoresc și a cerut pedepsirea celor care au organizat spectacolul. Regizorul Frunzetti m-a avertizat că s-ar putea să fiu exmatriculat. Rectorul Praporgescu m-a încurajat să continui să aduc premii facultății.

La întrevedera pe care am avut-o cu Frunzetti l-am rugat să comunice lui Iliescu că eu ascult, la Biserica Sfântul Spiridon din București, Corul Uniunii Tineretului Muncitoresc care, în fiecare Duminică, interpretează muzică bisericească.

Nu știu ce a transmis, cui a transmis. Nimeni nu m-a mai exmatriculat.

Dialog actual

- Ai văzut?

- Nu.

- Ai auzit?

- Nu.

- Ce dracului! Ești orb și surd?

- Dar ce a fost? Ce ai văzut? Ce ai auzit?

- Nimic!

Gramatica bețivului

În afară de cazul dativ și genetiv, există și cazul vomitiv!

Frici...

Mi-a fost frică să nu se dezvăluie teama pe care o am de spaimă și groază, având oroare de fobii!

Recunoaștere

În urma câtorva întâmplări din ultima vreme m-am dus la oglindă să văd cum arată un idiot.

Traduttore – traditore

Iulius Caesar a spus: "Alea jacta est!". De fapt, în traducere liberă sună cam așa: "Jacheta de pe aleea de Răsărit." În urma acestei zicale Hannibal a adus elefanți în Europa. Sau nu a înțeles subiectul, ne știind limba Latină, sau poate fusese "speriat de avioane" cum spunea prietenul meu Nadu! Literații au tradus: "Zarurile au fost aruncate!"
De atunci se joacă șeș-beș?

Au fost

Din zi în zi am mai puțini prieteni. Nu pentru că s-au supărat pe mine ci pentru că s-au supărat pe viață și au părăsit-o!

Plăcere...

Toate marile plăceri sunt făcute din micile momente petrecute...

Gimnastica orală

Mergând pe stradă și-a întărit mușchii facio-maxilari înjurând în gura mare.

Nu au murit lăudătorii

Anca Hirschpek despre broșura "Ultimii trei Mohicani" apărută în ed. Saga în care se vorbește despre ultimii scriitori de poezie în limba Română din Israel. Chiar trei!

Fiecare pre limba lui...

De fapt sunt niște coloși, chiar dacă niciunul nu se consideră, probabil, așa în particular. Și, mai mult ca sigur, a scrie în limba română este, pentru fiecare dintre ei, o nevoie la fel de firească precum respirul.

Există și o fragilitate a visării și exprimării în limba țării de obârșie, într-o societate tot mai alertată și intruzivă, poate și abuzivă cu dramul de liniște necesar introspecției. O fervoare a preumblării în vise indecise, parțial interzise. Un curaj aparte încercarea de a aduce limbajul spre granițele folosirii lui, chiar dacă uzual nu comunică în limba asta, este, oarecum, o chestiune de fascinație, aproape de catharsis.

Iar cei trei o fac prin sintagme adesea curajoase, care pendulează între însingurare, debusolare, atracție, speranță și vise vibrante.

Mă întreb adesea, când se trezesc, ei, oare, primul gând în ce limbă îl au? Știți voi, în acea stare de moleșală sau alteritate aparentă, semiconștientă, ca un fluid intermediar necesar racordării simțurilor la iureșul citadin...

A vorbi limba română, și mai ales cu talent și duioșie, nu doar nostalgie, a croșeta chiar iambi și a schimba rime încrucișate (cum vesel se exprimă dl Marcel Lupu) devine aproape un vestigiu într-o lume grăbită, superficială, în care chiar și comunicarea de dincolo de rețele a devenit, uneori, ceva rarism.

Formați, crescuți aici, iubind prima oară pe acest pământ, urcând prin sentimente mirarea lumii la cote interesante, A.G. M.L și R.A., nu doar că se aventurează pe un teritoriu îndrăzneț, dar zvâcnesc de energia unei comunicări fruste, dar și cizelate prin exprimări îndrăznețe, de natură să farmece un privitor ce, poate, își caută rădăcinile sau o lumină aparte a unui cuib pierdut.

„Pădurea se strânge și pulsează/au intrat tăietorii de lemne adânc în seva cuvintelor/Pădurea se sfătuieste în freamăt de frunze/pomii aleargă concentric, inel, inel, decapitați după vârsta lor/ultimii sunt cei mai tineri” scrie dl Adrian Grauenfels.

În același registru, dar cu o altă tonalitate, brodează și Raul Anchel: „Dar secretul, secretul meu de copac/E că nu știu frica singurătății ce vine.../Eu știu că am întotdeauna pădurea/Ascuns în vreun luminiș,/Eu sunt parte din ea/Prin iarbă și-n orice tufiș//Ea e parte din mine!”

Dl. Marcel Lupu, pe de altă parte, se desfată și prin rime haioase, cu accente diferite uneori, mărturisind: „Eu m-am născut de Purim și se vede/Puțină lume poate însă crede/ Că și-un clown e trist câteodată/Sub grosul machiaj de pe fațadă!”

Limba, această vietate pe care credem că o apucăm de un picior dar ne scapă printre degete, un fluid fragil și totuși atât de puternic încât sudează generații și națiuni pe noțiuni în parte conștiente, în parte semiconștiente, pe termeni spirituali și pe emoționalități fascinante, este într-o continuă transformare. Tihna respirului și a dulceții, ca o sevă continuă, un cuib necesar la care tot revin, cu nostalgii transformate și transformatoare. O aproape neverosimilă făptură a libertății cuvântului li se relevă celor trei și îi împinge să scrie nesperat de bine. Chiar că par trei mușchetari cu spadele lor care taie sensuri, înțepă uneori balonul umflat al prejudecăților limbii, dejoacă planuri metaforice prestabilite.

Păcat de disperarea celor care se cred buricul (târgului) literaturii și, pe deasupra, aleg să înfierceze inițiative agreabile și necesare, cum este această carte. Alertați de nenominalizarea unuia și altuia, tăntici și domni „respectabili” par a ateriza ca musca-n iaurt, într-un stil ciufut, abuzând pixelard, acuzând, pare-se, un ciu-ciu(furt) de imagine.

Așa că bravo, de trei ori bravo, pentru acești trei noi palpători sau chiar răvășitori mohicani ai limbii române! Iar bagheta magică a d-lui Adrian Grauenfels este așteptată să dirijeze și alte inițiative de acest fel.

Bărbatul adevărat (astăzi)

Când văd bărbat cu mustață și cioc,
Cu părul întins, strâns la spate în coc,
Inele de argint și tatoo-uri pe piele,
Mestecând mastic între măsele,
Nu poartă cămașă ci merge-n maieu
Ca să se vadă pe umăr un leu
Cu botul căscat, ce rage în van.
Fără de voce, e leul sărman!
Tatoo de pe frunte coboară pe gât,
Lanțul cu zale pe piept coborând.
Cercel în ureche și diamant pe nară,
Cu toată armătura pe el, oare se spală?

Cautând să văd ce parte a corpului nu are tatoo.
Mă întreb: Dece el are timp și nu ai și tu?

Adevărat

Când eram tânăr citeam că bătrânii ieșeau în parc,
și se așezau pe o bancă să se încălzească la soare.
Astăzi știu că este adevărat.

Interes

Dacă tu ești interesat de putere și alții sunt interesați, ca prin tine, să-i stăpânească pe alții fără să-și murdărească mâinile, ajungi departe!

19 Martie 2021.

Pe ani nu poți să fi stăpân!
Din ziua asta-s mai bătrân,
Am împlinit 86.
Am părul alb, dar nu sunt spân,
Pe viscere-s încă stăpân
Dar simt vârsta în oase.

88 (optzeci și opt)

Când o să am optzeci și opt
Și capul încă va fi copt
Și în puteri dacă voi fi
Promit: mă iau iar de... prostii!

4 august 2022

Horațiu Mălăele

*Artist de comedie, vestit în România, s-a fotografiat
cu Marcel*

Horațiu Mălăele
A luat pozele cu el.
Cine-i mai frumos în ele
Horațiu sau Marcel?

El a dat prioritate
Vârstei mele, gest frumos,
eu fiind mai în etate...
Explicația-i de prisos!

3 august 2022

Humor

Am un humor neînțeleș de lume.
Se vede-n în ochii lor mirați, uimiți,
La unii le explic că sunt doar glume
Și-atunci zâmbesc, c-un zâmbet de tâmpiți.

Curcubeul

Invenție cerească care apare la sfârșit de furtună

R.O.G.V.A.I.V,
Curcubeul activ,
Evantai de culori,
Nuanțe, splendori,
Aprins ca-într-un rit,
Fără chibrit,
Pe cer, după ploi,
La sfârșit de război
Între nori cenușii
Scămoșați în fâșii.

Ziceri sau gânduri când nu ai ce face...

”Apus de soare” – a fost o piesă de Barbu Ștefănescu Delavrancea

Abuz de Soare – a fost Ludovic XIV - le Roy Solei

Abuzul de soare duce la arderea pielii care devine roșie, apoi se descuamează. Iaurtul ajută, dar...

În timpul vieții mele am lăsat urme în câteva categorii de activitate:

Tehnic, am lucrat în proiectare, construcții, evaluări de industrii chimice.

Literar, am scris poezii, proză, articole...

Artistic, am apărut ca student și ca artist amator, de multe ori, pe multe scene. Prezentator de spectacole, scenete scrise de mine, apariție la Televiziunea Română în pregătire!

Anonim

Ce crimă am comis?
Am scris.
Am deranjat pe cineva
Care citea?
Nici când.
Și atunci, îmi trece un gând
Care mă eliberează:
Ne știind cine sunt
Nimeni nu mă citează.

Tragedii Shakespiriene

Tragedii shakespiriene
Sunt și în realitate
Nu-s numai de pus pe scene
Sau cele ce-au fost filmate.

Salvatorul

Te-ai dat la fund, în larg,
Și scufundat fiind
Se-aud bolborosind
Doar bule ce se sparg
La suprafață.

Ești oare-înotător,
Sau poate te îneci
Și-n altă lume treci,
În loc să urci spre nor,
Sătul de viață.

Eu mai departe trec
Ne fiind de la Salvare.
Tu ești un oarecare
Și n-o să mă înec
Pentr-un necunoscut.

Nu sunt nepăsător
Sunt doară un fricos
Și este de prisos
Ca necunoscător.
Să fiu un prefăcut,

Să-ncerc acum să fac,
Cânde eu nu mă pricep
Ca salvator să-ncep
S-ajung la fund de lac
Să te salvez?

Iar mâine să apar
Un bun înotător "
Ca mare salvator”
Fotografie-n ziar.
Bravez!

Trezire

Telefonul sună la miez de noapte.
Oare cine este? Are el vreun drept?
De are nevoie acuma de lapte
Il trimet la măsă, s-o sugă la piept!
Dar dacă e unul ce vrea să mă scoale
Și-a sunat de-al dracu, c-a așa ia venit,
O să-i dau direcții la părți sexuale
Căci din somn mă scoală și... a reușit!

Țuica

Prefață la odă

Întrebarea este dacă e ”odă” sau e ”o dă”.

Cum o fi sau n-o fi, sunt cei care se dau la Țuică.

Cu cinzeaca, cu dorobanțul, cu sticla...

Mie personal îmi place mai mult Palinca! Este mai rafinată. Și eu sunt un tip fin...Dovadă...

Fiind în munți, pe lângă pasul Ghimeș-Palanca, (trimis de la Întreprinderea de Construcții Poduri, ICP în anul 1960) am făcut studiul cerut și am rămas peste noapte în sat. M-a găzduit Primarul satului. (nu țin minte numele satului, nici al Primarului).

La masa de seară s-au servit ouă cu slănină prăjită, brânză, caș, pâine neagră (cam 70-80 cm în diametru), castraveți murați și un ulcior cu apă.

Apa s-a turnat în pahare și eu, însetat după atâtea bunătăți, am băut apa.

Când mi-am revenit, și am reînceput să văd prin ochii care îmi ieseșă din orbite, am văzut ca prin ceață figurile mirate ale comesenilor. Apa era de fapt palincă 60% proof!

Ars pe gât, gâfâind, am bâlbâit scuze și am cerut apă!!

Cu toate că eram în munți, toamna târziu, nu țin minte să-mi fi fost frig

Odă la țuică
Odă scurtă ca cinzeaca

Când țuica a ieșit din prună
Și s-a văzut ca strop, lichidă,
Speriată a fost. Ce-o să se spună
Culoarea-i galbenă, lividă!

Apoi a-nprăștiat aromă,
Că doar nu-i vodcă. E o licoare,
Alcool sadea, nu se transformă,
Are miros, are culoare.

Și nu se toarnă în pahare,
Se bea din dorobanț, cinzeacă,
Din gât coboară la picioare
Capu-ți sucește, parcă-ți joacă.

Când vremea e să pleci acasă,
Te scoli și te împleticești,
Întrebă cei rămași la masă
De n-ai uitat ca să plătești!

Se bea ca să aduci uitare
A tot cea fost. Nu-i nici un bai.
Ea șterge fără ezitare
Și-adresa casei unde stai.

Deci țuica bea-o cu măsură
Și cu persoane cunoscute
Căci astăzi nu mai e trăsură,
Nici un birjar ca să te-ajute!

Odă la whisky?

Prietenul Robert m-a îndemnat să scriu o odă și la whisky,

La whisky nu am rimă
și cred că este o crimă
ca să mă străduiesc
o rimă să-i găsec.

Mai bine e să stau,
ca belferul să beau,
să pot să am plăcere
pân-se lasă la ”picere”.

(cum se spune în Moldova)

Happy Hanuka

Happy Hanuka!
Cu sugvania
Și cu marmeladă
Care stă să cadă
La o mușcătură
Dată de dantură.
Eu vă sorcovesc
Și chiar vă doresc:
”Să fiți sănătoși
Și la pungă groși!”

Încercări de poezii în stil Haiku (japonez)

Vinul te-nbată
Până la dureri de cap
Vezi totul în roz.

*Am primit premiul special "Senryu" Haiku umoristic 2021
(SAGA)*

Pădurea rară
Nu e pădure de loc...
Copacii rari.

Viața e dură,
Boala e un chin amar.
Moartea o șterge.

Poema scrisă
Descrie durere grea.
Fără morală.

Vânt cald de vară
Vibrează lanul de grâu.
Struna chitarei.

Ai cântat. Vocea ta,
Catifea sau mătase
M-a învăluit.

Vers alb. Nu-s rime.
Câmp arat, ne semănat,
E de fapt proză.

Bule de gaze
În șampanie roză.
Dans amețitor.

Din fumul pipei
Ies siluetele vagi.
Cadâne în alb.

Sângele fierbe.
Zgomot de arme albe
Duel romantic.

Epigrame noi

Nu e secret

Nu este nici un secret.
Scriu din fragedă etate,
Dară am ajuns poet
Numai la maturitate.

19 Martie 2021

Pe ani nu poți să fi stăpân!
Din ziua asta-s mai bătrân,
Am împlinit 86.
Am părul alb, dar nu sunt spân,
Pe viscere-s încă stăpân
Dar simt vârsta în oase.

Mie însumi

Să spună toți, Toda la El,*
Că nu-s în lume mulți Marcel
Ca să se țină de prostii
Să stea să scrie poezii!

12 decembrie 2021

*Mulțumesc Doamne, în ebraică

Am apărut

Am apărut pe cerul poeziei în amurg
Când seara vieții m-a cuprins în ea
Și rimele care din mine curg
N-or strălucii precum lucește-o stea.

23 decembrie 2021

Sfaturi populare

Epigrame nu se scriu
Când ești în mișcare.
Cuvintele le uiți
Și pierzi și din rimare.

Vârsta își spune...

Zi de zi mă văd în oglindă
Ca să pot să mă bărbieresc.
Ridurile au început să mă prindă.
Nu regret că îmbătrânesc

15 decembrie 2021

Scriitoare vestită

Citind pe Anca Hirschpek,
(Și ea nu e unica,
Simt capul că mie sec.
Nu-nțeleg nimica!

12 decembrie 2021

Poeților actuali care scriu în dodii

De facto poeții au dispărut odată cu poezia rimată

O frază poate-o înțeleg,
(Cu multă fantezie)
Sunt fraze fără sens întreg
Deci nu e poezie.

Dinamica limbii

Unde greșesc? Poemele ce le citesc sunt un mușuroi de litere din care se îngheabă cuvinte fără noimă, ne legate, fără sens.

*Sunt mulțumit
Și încântat
Că n-am uitat
Limba natală.*

Lupu M.

Anca Hirshpek a întrebuințat
Într-o poezie cuvântul ”blurat”.
L-am căutat
În dexonline. Nu l-am găsit
Da-n alte părți a apărut
Cu explicații-n amănunt
Nu ca invenție
Ci cu intenție!
Prietenii mi-au spus
Că ceea ce scriu
În cel mai bun caz
Nu-i limba Română de azi
Și-o să devin, că nu e greu,
Piesă expusă-n muzeu.

Prieteni

Fi atent cum scoți o vorbă
Oricum ai vrea s-o întorci
O să fie un ”prieten”
Să te facă... ”albie de porci”!

11 decembrie 2021

Masca

Într-o zi o să treacă Corona.
Când masca asta o să cadă
Figura ta o să se vadă
Cu trăsăturile-i frumoase.
Căci ești de fapt... carne și oase!

11 decembrie 2021

Integrarea

Entre nous les femmes
De vrei și tu să te-ntegrezi
Să nu fi a societății roabă
Uitete-n jur și ai să vezi
Cum poți și tu să fi... o snoabă!

16 decembrie 2021

Situații

În casă am trei stații
TV, Laptop și pat
Potrivite la trei situații:
Privesc, scriu, stau culcat.

17 decembrie 2021

Discurs electoral

Fu tare discursul, fu tare.
Acuma rămâne-o-ntrebare
Care nu cred că are răspuns:
Dacă mâine-și-amintește cea spus!

23 decembrie 2021

Este rece

În jargon, ca poeții moderni
Afară-s paișpe grade?
În paișpe mi se rupe!
Temperatura scade?
În spate să mă pupe.

23 decembrie 2021

Ca cadou de Anu Nou

Exclusiv pentru rude, prieteni, cunoscuți,
vecini și alții.

E unii care scrie epigrame
Da eu le scriu la kilograme.
Cu atât mai ieftin cu cât este mai mult
Că cantitatea arată că ești cult!

23 decembrie 2021

*N.B. Scrisul în jargon întărește mușchii
umorului...*

Trecutul

Mă părăsește anul 2021

Mă părăsește Anul ăsta.
Cu el, o serie de fapte,
devin "Trecut", Adio, Basta,
Istorie ne scrisă-n acte.

27 decembrie 2021

Anul nou 2022

Am picat în noul an
Fără chef, fără ciolhan.
Nu tu vin, nu tu mâncare,
Ca și cum nu-i sărbătoare!

5 ianuarie 2022

Ploaia

A-nceput de ieri să plouă, timp urât,
Sunt sătul de-atâta ploaie, până-n gât!
Necesară-i pentru noi, în Israel,
Dar nu sunt agricultor! Eu sunt Marcel.

27 decembrie 2021

Ușuratică

Când am dansat, la piept m-a strâns
Și-a spus ”tu dute și fă patul”.
Nu mai era când m-am întors.
Ea s-a culcat cu altul...

14 ianuarie 2022

Adevărata iubire

Să iubești cu ochii închiși.
Să iubești chiar și pe întuneric.
Nimic nu luminează mai puternic
Decât lumina focului lăuntric.

30 noiembrie 2021

...și de-aș putea

...și de-aș putea când mie-mi vine,
Să am și eu, doar pentru mine,
În ceruri, Dumnezeul meu.
Să-i mulțumesc, ca bun... Ateu!

10 Ianuarie 2022

Laureaților premiului Ion Pribeagu

Premiu pentru poezie humoristică în Israel

Când Pribeagu a decedat
Premiul a fost inventat.
Premiul se va înmâna
Când Pribeagu v-a învia!

5 ianuarie 2022

Poeților care aruncă cuvinte

*Eroare de exprimare constând în folosirea
alăturată a unor cuvinte, -Pleonasm expresii,
propoziții etc. care repetă în mod inutil aceeași
idee.*

Tu, pentru mine, ești un pleonasm.
Nu știi exact ce-n seamnă acest cuvânt
Dar când îl spun de parcă am orgasm
Și după el mă dau și-acum în vânt.

10 ianuarie 2022

Un(i)vers

Fiind ateu

Fără vreun stăpân,
Fără un Dumnezeu,
Te clatini ca o frunză
În vîntul Elizeu.

Probleme

Vecinului care are probleme de parcare

Știu că ai multe probleme
Ce-s legate și de loc.
Vreau să ști dragă vecine
Parcarea-i chestie de noroc!

88 (optzeci și opt)

Când o să am optzeci și opt
Și capul încă va fi copt
Și în puteri dacă voi fi
Promit: mă iau iar de ...prostii

4 august 2022

Viața de om

Pentru a ajunge să fi bătrân trebuie... să trăiești
Traiul la serenitate
E trai de bătrân,
Care le-a văzut pe toate
Și le-a fost stăpân!

3 august 2022

Transgender

Fiind văduv

Să vă fie vouă clar
Eu am fost om gospodar,
Dar acum, fără vreo vină
Am ajuns... o gospodină!

La ugerul găinii

La ugerul găinii
Sug ouă, disperate.
Din cauza rușinii
Au cojile crăpate.
Găina, necăjită,
Că nu e loc la toate
Îl strigă pe cocoș
Și-i cere ajutor
Dar el, neputincios,
Încearcă dar nu poate
Și scoate-un cucurigu,
Falset - îngrozitor!

Atunci bucătăresa,
Ce aude forfoteala
Și chestia aceasta
Mereu se cam repetă,
Gonește pe găina,
Ce era clocitoarea,
Ia ouăle și iute
Le face o omletă!

Învățătură:

Eu, personal, prefer 3 ouă, ochiuri, cu mămăliguță!
Shana Tova!

Sărutul

Îți mai aduci aminte oare
Era o zi de sărbătoare
Când izbutind să îndrăznesc
Am murmurat că te iubesc.
Trăiesc și încă n-am uitat
De seara-n care ne-am plimbat
Și ne-am oprit, lângă un zid,
Ploua, totul era lichid,
De lucruri mici am discutat,
Te-am strâns la piept, te-am sărutat.
Apoi acasă te-am condus
Iar eu, plutind în nori, m-am dus...
Sunt zeci de ani care-au trecut
De când ți-am dat primul sărut.
Cum ași putea să-ți amintesc
Când tu te-ai dus, doar eu trăiesc.

Salvatorul

Te-ai dat la fund, în larg,
Și scufundat fiind,
Se-aud bolborosind
Doar bule ce se sparg
La suprafață.
Ești oare-înotător,
Sau poate te îneci
Și-n altă lume treci,
În loc să urci spre nor,
Sătul de viață.
Eu mai departe trec
Ne fiind de la Salvare.
Tu, ești un oarecare,
Și n-o să mă înec
Pentr-un necunoscut.
Nu sunt nepăsător
Sunt doară un fricos
Și este de prisos
Ca necunoscător
Să mai discut.
Să-ncerc acum să fac,
Când eu nu mă pricep
Ca salvator să-ncep
S-ajung la fund de lac
Să te salvez.
Iar mâine să apar

”Un mare salvator,
Un bun înotător”
Fotografie-n ziar/ Bravez!

Cadoul

A iubit muzica, teatrul, artele în general, natura, plimbările în toate locurile unde s-a putut ajunge (și chiar aproape imposibile) făcând ocolul globului pământesc, a iubit profesiunea de profesor, a deschis uși la orice instituție de stat din Europa pentru a ajuta pe orice om la nevoie, a iubit oamenii! În Israel și-a prescurtat numele și lumea la cunoscut ca Marcel Shai. "Shai" în limba ebraică înseamnă – "Cadou" Marcel, omonimul, tizul meu, a fost pentru mine, un cadou de neprețuit!

Cuptor

Sfârșit de vară apăsător.
E după amiază, spre-asfințit,
Suntem în luna lui Cuptor
Și toamna încă n-a venit.
Flori, în răsad, au ofilit.

Au ofilit flori în răsad.
Au ruginit vârfuri de frunze.
E cald. Torid. E sufocant.
Simți uscătura de pe buze.
Nu-s adieri să bată-n pânze.

Și aerul condiționat
Noapte și zi muncește greu.
Avem încă de suportat,
Cum suportăm asta mereu.
Așa s-ajute Dumnezeu!

News

Am titlul cărții, dar nu am conținutul.

Descartes a spus: Cogito, ergo sum. (Gândesc înseamnă că trăiesc)

Dacă eu fac lucruri fără să mă gândesc, ci fac impulsiv ce vreau, când vreau, cum vreau, înseamnă că sunt mort?

Sunt unii care scriu pentru că au nevoie de avea ce mânca. Ziariști, corespondenți...

Eu scriu pentru că am nevoie!

Vive la petite difference.

De câte ori caut vreun lucru prin casă sunt sigur că îl voi găsi acolo unde l-am pus. Însă, de cele mai multe ori nu îmi aduc aminte unde l-am pus!

Ne mai dând importanță la lucruri – le uiți! Mi-am adus aminte că am uitat să scriu ce nu am vrut să uit!

Apa este lichidă. A bea înseamnă lichidare!?

M-am prins scriind epigramă la 4 dimineața, pe un rețetar cu antet de psihiatru rămas de la soție, îmbrăcat într-un halat de baie peste pijama. Asta e insomnie?

Nici până în ziua de azi nu s-au elucidat o serie de întrebări în legătură cu existența operelor lui William Shakespeare. Eu sunt de părerea celor care pun semn de întrebare dacă el a scris piesele care i se pun în sarcină. Asta adaugă dramă! Shakespeare sau poate Marlowe. Cum amândoi sunt morți, am fost rugat să scriu tragedii. Scriu biografia mea.

N.B. El, Will, când a auzit ce fac s-a făcut pământiu la față de gelozie.

Ce mi-a plăcut din schweitzer e brânza și...
cugetările lui Albert (Schweitzer).

Eu sunt cel care a inventat constantele
schimbătoare și schemele detaliate!

Brusc mi-am dat seama că am destul timp chiar și
pentru mine. Ce revelație!

Mă, ce deștept sunt!
Încă o revelație!

Cioara și cioroiul

O cioară și un cioroi,
Pe o ladă de gunoi,
S-au oprit ca să mai zboare
Căutând stârv de mâncare.
Ia văzut din zbor un corb,
Croncănind:”De nu sunt orb
Voi de foame o să muriți
Că sunteți tare grăbiți.
Simțul vostru s-a stricat,
Nu găsiți ce-i de mâncat.
Stârvul poate fi găsit
Acolo unde-a murit,
Și-i găsiți hoitul acum
La o margine de drum.
Stârvul deci nu-i la gunoi!”
Zise și zbură greoi.

5 octombrie 2022

O zi din viața unui văduv

Orlogiul sună 9 și jumate.
Am băut cafeaua, am mâncat lactate,
Cum la mine-n ușă nimeni nu mai bate
Gol mă plimb prin casă. Sunt în libertate!
Deodată, iată, telefonul sună.
Cine o fi Doamne și ce-o vrea să-mi spună?
Chiloții în grabă mi am îmbrăcat!
Și cu ei pe mine mă simt apărat.
Ridic receptorul. - "Alo", ciripesc.
"Sunt de la consiliu. Vă reamintesc
Taxele la bloc nu le-ați achitat.
E vreo sărbătoare? Poate ați uitat?"
Mi-am cerut iertare. Mâine o să plătesc.
Mi-am făcut notiță. Eu nu mai glumesc.
Uit de azi pe mâine chiar și ce-am mâncat,
De am gătit eu singur sau am cumpărat!
A fi văduv, singur, nu-i ușor de a fi
Eu din experiență ți-o spun ca să știi...
Dară dacă vrei ca s-o faci în doi
Lasă-n grija ei a tale..."nevoi"!

11 august 2022

Femeia fatală

Femeie senzuală,
Voluptoasă,
Cu păr ce cade-n valuri
Pe umerii golași,
Cu ochii negrii,
Pătrunzători,
A căror privire
Te radiografiază,
Și te dezbracă, totodată.
Ochi de C.T.
Cu diagnostic clar
Sau cu dispreț
Sau admirație,
E o sclipire,
Intr-o clipire,
Ești cumpărat
Sau ești vândut!

5 septembrie 2022

Soarta

Am găsit din întâmplare
Într-unul dintre sertare
Un carnet plin de notițe,
Cam vreo cincizeci de foițe,
Cu-nsemnări făcute seara
Până m-apucă culcarea.
Uite așa s-a întâmplat.
Seara m-am băgat în pat
Mort de somn, vreau s-ațipesc
Și-atunci fraze îmi țâșnesc
Cu ritm ca de poezie
Că doar dracul poate știe,
Dece Zânele și Ielele
Vor să-îmi pierd vremea cu ele.
Au un interes enorm,
Ca să nu pot să adorm.
Și atunci ele mi-au prescris
Să-mi pierd vremea mea cu scris!

Portret

Cu vine umflate,
Cu pielea pătată,
Cu degete slabe,
Sunt mâini de bătrân.
Un tremur ușor
Cu ceașca în mână,
O lacrimă seacă
La colțul de ochi.
Un spate îndoit
De ani apăsător.
Un pas șovăit,
Un mers de bătrân.

Tratat de zoologie... infantilă

De ce în ochii noștri reptilele-s hidoase
V-ați întrebat ce vede-n noi un crocodil?
Cap ca de șarpe au broaștele țestoase
Orice șopârlă sperie un copil!
Reptile-n general se nasc din ouă.
Găina, rața, gâsca, sunt reptile?
Sunt toate vietăți din era nouă.
Reptilele-s urmașii de fosile!
E oare omul al maimuței văr?
Aici cu cercetarea m-am oprit,
Când mi-am adus aminte-un adevăr,
Că omu-i doar un... spermatozoid!

1 octombrie 2022

Așa trece...

Așa trece viața
Cum trece și gheața.
Ca un sloi se topește,
Nimic n-o oprește.
Picături de zile se scurg
Ducându-ne spre al vieții amurg.

Ianuarie 2023

A mai trecut...

A mai trecut o zi anostă.
Nu-mi amintesc ce am mâncat.
Privind afară, pe fereastră,
Nimic special n-am remarcat.
E Luni, e Marți, dar ce contează,
E iarnă, iară a plouat,
Iar cerul, norii îl pătează,
Nimic special n-am remarcat.
Pe stradă trece o femeie
Cu un căruț plin, încărcat,
Ce are acolo? N-am ideie.
Nimic special n-am remarcat.
Încerc să îmi găsesc de lucru.
Cu ce sunt eu preocupat?
Și timpul meu la ce-l consacru?
Nimic special n-am remarcat.
Fiind atât de plictisit
Un singur lucru am constatat.
Scriind, eu, vremea am irosit!
Și asta e de remarcat!!

Pețitorul

Prezentare în fața (sărmanului) viitor sot
Am una făcută pentru tine. De mi-oi da voie o să ți-o descriu așa cu e: Fată mentalică, cu fantazie mare, interigentă, dusă pe la școli, cetită, nu din alea care se suleimenește toată ziua și face păr creț din cozi. Puțin franceza, puțin engleza. O ciupește puțin la pian. Una care merită să o pețești, să-ți fie partneră și mamă de copii. O femeie mamă, gata făcută, în toată puterea cuvântului. Este una din alea care merită să-ți dai, nu să iei! Și frumoasă... o fotografie de femeie! De te vrea, s-o porți sănătoasă. Ia-o! Și nu uita! Știe să spele și de mână nu numai la mașină!

Îndrumar

A se folosi numai pentru chestionații care au fost întrebați.

În primul rând chestionarul este făcut pentru a da răspunsuri la întrebări.

Chestionarul fiind în scris nu poate fi oral, de aici și expresia: "verba volant, scripta manent". (Este clar că Romanii antici știau limba latină!)

La examenul dat pentru cunoașterea Limbii Române au fost observate câteva greșeli mai frecvente care se repetau de multe ori și aproape incontinuu.

"Ei e deștepți." Mulți/multe - nu este singular.

"Unicat" la muzeu - nu este plural.

"Sanchi pontu" - este expresie de la rommi. Nu-i vorba de Pontul... Euxin.

"Ridica fusta"- se întrebuița la trecerea prin apă și nu la imperativ.

"Prezervativ" - nu se întrebuițează la păstrarea de murături.

Toate exemplele de mai sus nu au nici o legătură cu "chestionarul". E doar un "îndrumar" pentru cei care nu "știe". Cauza e că nu știu cum se pregătește un chestionar și nici nu cred că este nevoie de el!

Că eu le știu pe toate ca un om mare!

Legende antice, vechi și dedemult

Era pe vremea când muntele Montblanc era numai un munte fără nume și nu un stilou, iar oțelul pentru dălți nu era încă inventat. Literalele O și U erau greu de scris căci aveau rotunzimi și atunci apăreau ca un pătrat sau V. Până dăltuia ceva în piatră uitai ce ai vrut să scri căci noti-țele nu erau înscrise pe papirus. Librăriile nu vindeau papirus ci piei uscate și bărbierite. Și atunci cum s-a scris Istoria? Nu au scris-o ci au povestit!

Când Prometheus și-a aprins țigara de la mucul de țigară a lui Zeus, toată cafeneaua s-a scandalizat și l-au condamnat să urce dealul în fiecare zi și alții să-i mănânce ficatii, pentru că a vrut să dea foc și la țigările prietenilor.

De atunci s-au scris o mulțime de povești, legende, scenete, s-au pictat tablouri, s-au compus două muzici-două, operete, opere muzicale, s-au sculpat statui imense și altele mai mici.

Toate astea pentru că nu a cerut un chibrit, sau o brichetă, la Bătrânu!

Așa se scrie istoria.

Când David încă nu știa să scrie, sau să citească, a învățat să tragă cu praștia ca toți puștachii din mahala. Nu am găsit încă explicația pentru ce s-a luat la bătaie cu Goliat. Unii susțin că nimeni nu a avut

curaj să se bată cu Filistinii și David, ca toți tinerii care nu au habar ce e viața, (și de aia sunt luați la armată de tineri) s-a băgat pe fir. Cum chestia s-a petrecut cam cu 900/1000 de ani înainte de Christos, du-te și știi realmente ce și cum! L-au făcut rege când încă nu existau regate!?

Așa se scrie istoria.

Călătorie pe o corabie schițată

(s)pre-(supra)față

Croaziera pe o corabie schițată de un pictor naiv*, nu poate fi decât o aventură greu de descris, așa încât eu nu voi încerca fiind fricos din fire. Și totuși m-am suit pe punte și am făcut ocolul Mediteranei. (schița de corabie, s-a învățat prin minte, căci pictorul era naiv... ca mine). Carena corabiei, plină de scoici trempiste, putrezea lent, dar sigur, în apele tulburi ale concepției, și se apropia de vârsta la care va eșua ca alte epave. Pentru schița de corabie, Mediterana nu mai era mediană ci oceanică, nețârmuită, cu maluri sau abrupte sau cu plăji, ea însăși nehotărâtă cum să fie, apăsată sub cizma italiană, zgâriată de degetele peloponeze și cu Africa care se atârname de ea la Gibraltar, pe când la capătul celălalt, Suezul deabia urina din cauza prostatei ecluzelor. Noroiul adus de Nilus murdărea apa.

Mytologia greacă încerca să facă impresie lansând legende pentru copiii școlilor primare, fără multă reușită. Pe undeva, Scilla și Caribda s-au enervat, și-au adus aminte de caracteristicile strâmtoriale, iar apele care ar fi trebuit să fie plate, orizontale, se spumuiau, se învălureau, ca spuma șampaniei troznind pe stâncile pline de alge, alunecoase, neprietenoase.

* *Pictura naivă este copilărească*

În Corint, vapoarele gravide, cu pânțele pline, deabea se strecurau printre pereții nevăruți ce se cățarau până sus, departe, către văzduhul grecesc. Corint! Oh! Unde-i Templul Afroditei cu cele o mie de preotese/curve? Pardon, prostituate!

Cyprul a dat-o, probabil, pe Afrodita. Și ce dacă? Ca insulă e mare dar insignifiantă. Împărțită între Greci și Turci este poate bună pentru divergențe politico-nationaliste și baze militare dar nici măcar acestea nu sunt multe acolo.

Doar Othello și batista Desdemonei cu intrigantul Iago au repus-o pe hartă. Corabia schițată de un pictor naiv a vizitat-o și a uitat de existența ei. Sper să nu fiu strangulat de vreun cypriot nationalist.

Creta e alt ceva! Asta da insulă! Cretanii au dat, mi se pare, chiar un Mino-taur și au construit la Knossos niște ruini fantastice. Labirintul a fost inventat special pentru ei, ca să atragă viitori turiști. Dacă Colosul din Rodos ar mai fi fost pe plajile insulei nimeni nu ar fi avut curajul să vină acolo. Dar el a rămas doar în legendă și chef a fost să petrec cu ouzo și bucăți de pește afumat până am devenit afumat și am început să vorbesc ca peștii!

Corăbioara schițată de un pictor naiv s-a apropiat de tocul cizmei latine, a fentat-o și dusă de vânturile eoliene a trecut pe lângă talpa zimțată. Încălțăminte italiană a fost din totdeauna apreciată pe străzile femeilor.

În șpițul cizmei, Sicilia producătoarea de mafie, parcă primește un șut în fund și poate asta este cauza

că sicilieni sunt mereu nervoși și răzbunători. Corăbioara schițată de un pictor naiv s-a strecurat ca ei, sicilienii, să n-o vadă și să nu o măzgălească.

Și iat-o în Sardinia, dădătoare de cutii de conserve cu peștișori nevinovați, care nici nu este în stare de mai mult. Nu sunt sigur că ei își fac cutiile de conserve. Pescarii rămân pescari! Tinichigii - tinichigi!

Cu vântul ce o împinge spre Nord, corăbioara schițată de un pictor naiv a ajuns în Corsica, o insulă care a produs un singur Napoleon! Corsicanii erau cunoscuți, nu știu de ce, ca purtătorii de cuțite, cuțitari. Cultura franceză ia mai moderat ceva. Sângele mai are urme italienești dar fără Grappa ci cu Coniac. Atât!

Malta, a dat lumii "Ordinul Suveran Militar" cu mantie cu o "Cruce de Malta", ca una din cele mai ridicate, prețuite, înalte, distincții militare. (pe vremuri) Nimeni nu își amintește că în 1099 a fost instituită la... Ierusalim! Pe vremea Sultanului Suleiman Yldirim (Fulgerul) Malta a fost socotită ca un loc strategic și Admiralul turc, trimis cu o flotă și o armată imensă de ieniceri, a transmis acasă, în Turcia, faimosul e-mail: "Malta Yok"!

Corăbioara schițată de un pictor naiv făcea slalom printre miile și zeci de mii de insule care s-au înecat în Mediterana scoțând ici colo șpițuri sau platouri ca să aibă valurile unde să bată. Și sirenele să cânte. Și Ulisse...

Corabia schițată de un pictor naiv nu a eșuat! Eu am eșuat! Ce epavă...

Aici (s)pre-(supra)fața mea s-a terminat și așteaptă să continui.

Din nopțile de literatură

Azi noapte înainte să adorm m-am gândit la modurile de prezentare a personajilor dintr-o povestire, fiind vorba despre aceeași persoană:

O anumită doamnă, negresă, de la hotel din...

Tipul de femeie africană de la hotelul din...

Îmi amintesc de femeia africană de la hotelul din...

Era aceeași femeie africană de la hotelul din...

Luceferii

Luceafărul este o stea
Ce stă pe cer, departe,
Dar Eminescu povestea
Că-i un copil aparte
Și l-a chemat:”Cobori din cer
Că este aici o fată
Și dac-o fură Lucifer
N-o s-o mai facem lată.”
Dar el a stat acolo sus
Până spre dimineață
Și uite așa povestea-spus
Că s-a pierdut în ceață.

Dar Eminescu consecvent
A continuat să scrie
În zeci de strofe, elocvent,
Vestita poezie.

De atunci avem Luceferi, doi,
Păstrându-i deoparte.
Unu-l vedem în noapte, noi,
Și altul scris în carte...

25 ianuarie 2023

CUPRINS

Lui AG	3
Colectate de la mine.....	4
Don Juan.....	4
Culmea obrăzniciei	4
Discuția cu rechinul	4
Apus	5
Panseuri a la Gâgă	5
Potrivit situației	5
Sceptic.....	5
Dacă aș fi fost	6
Nuditate	6
Singurătate.....	6
Cum se ajunge să fi PM.....	6
Reciprocitate.....	7
Cultura de pe vremuri.....	7
Strada fără gunoi	8
Inteligența mecanică	9
Specializare	10
Post mortem	11
Apropos de William Shakespeare.....	12
La canal	13
Colocviu la Electrotehnica	15
Limuzina	17
Mea culpa.....	20
Gânduri imateriale, materializate prin scris... ..	22
Mica publicitate:	24
Monolog dialogat	25
Anecdote cu Americani.....	26
Haina face pe om	26
Dezertorul	27

Parodie după Coșbuc.....	28
Definiția mea	31
Crede și nu cerceta	32
Patriotul antisemit.....	34
Legionarul din Troia.....	35
Europa de ieri	37
Piesa de teatru	39
Nimic	40
Din carnetul unui om de știință. (care se iubește!).....	41
Revelație	43
Nimic nou sub soare.....	45
Amintiri din tinerețe (studentie).....	47
Dialog actual	49
Gramatica bețivului.....	49
Frici.....	49
Recunoaștere	49
Traduttore – traditore	50
Au fost.....	51
Plăcere.....	51
Gimnastica orală.....	51
Nu au murit lăudătorii	52
Bărbatul adevărat (astăzi)	55
Adevărat.....	55
Interes.....	56
19 Martie 2021.....	56
88 (optzeci și opt).....	56
Horațiu Mălăele.....	57
Humor	57
Curcubeul	58
Ziceri sau gânduri când nu ai ce face... ..	59
Anonim	60
Tragedii Shakespiene.....	60
Salvatorul.....	61
Trezire.....	63
Țuica	64

Odă la țuică	65
Odă la whisky?	67
Happy Hanuka.....	68
Încercări de poezii în stil Haiku (japonez	69
Epigrame noi.....	71
Nu e secret	71
19 Martie 2021	71
Mie însumi	71
Am apărut	72
Sfaturi populare	72
Vârsta își spune.....	72
Scriitoare vestită	73
Poeților actuali care scriu în dodii.....	73
Dinamica limbii	74
Prieteni.....	75
Masca	75
Integrarea	75
Situații.....	76
Discurs electoral	76
Este rece.....	76
Ca cadou de Anu Nou	77
Trecutul.....	77
Anul nou 2022	77
Ploaia	78
Ușuratică.....	78
Adevărata iubire	78
...și de-aș putea	79
Laureaților premiului Ion Pribeagu	79
Poeților care aruncă cuvinte.....	79
Un(i)vers	80
Probleme	80
88 (optzeci și opt)	80
Viață de om	81
Transgender.....	81
La ugerul găinii	82

Sărutul	83
Salvatorul.....	84
Cadoul.....	86
Cuptor	87
News	88
Cioara și cioroiul.....	90
O zi din viața unui văduv.....	91
Femeia fatală	92
Soarta.....	93
Portret.....	94
Tratat de zoologie... infantilă	95
Așa trece... ..	96
A mai trecut... ..	97
Pețitorul	98
Îndrumar	99
Legende antice, vechi și dedemult	100
Călătorie pe o corabie schițată	102
(s)pre-(supra)față out.....	102
Din nopțile de literatură.....	106
Luceferii.....	107

Editura SAGA